

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Ondřeje Mrákoty a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobkyně: **A. Z.,** zastoupená JUDr. Zdeňkem Juřinou, advokátem se sídlem Krausova 605, Praha 9, proti žalovanému: **Úřad městské části Praha 5,** se sídlem nám. 14. října 1381/4, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 1. 2018, č. j. 10 A 4/2018 - 15,

takto:

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 1. 2018, č. j. 10 A 4/2018 - 15, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala dne 17. 2. 2017 u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 2. 2012, č. j. OSU.Koš.347-1476/2012-Je-R, jímž bylo vydáno dodatečné stavební povolení na rekonstrukci bytu sousedícího s bytem stěžovatelky, jehož vlastníkem je paní M. N. Dne 26. 9. 2017 byl městskému soudu doručen návrh na rozšíření žaloby směřující proti „*rozhodnutí*“ žalovaného ze dne 13. 12. 2016, č. j. MC05 76784/2016, kterým byl vydán kolaudační souhlas pro paní M. N., jenž je dokladem o povolení účelu užívání stavby - stavebních úprav bytové jednotky č. X v bytovém domě č. p. X na pozemku p. č. X v k. ú. X, X, P.

[2] Usnesením ze dne 14. 12. 2017, č. j. 10 A 36/2017 - 31, městský soud vyloučil žalobu proti kolaudačnímu souhlasu ze dne 13. 12. 2016 k samostatnému projednání a věc nadále vedl pod sp. zn. 10 A 4/2018.

[3] Usnesením ze dne 15. 1. 2018, č. j. 10 A 4/2018 - 15, městský soud žalobu proti kolaudačnímu souhlasu ze dne 13. 12. 2016 odmítl jako nepřípustnou dle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Městský soud s odkazem na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2012, č. j. 2 As 86/2010 - 76, publ. pod č. 2725/2013 Sb. NSS (rozhodnutí Nejvyššího správního

soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), konstatoval, že kolaudační souhlas není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s.; stěžovatelka tedy podala žalobu proti rozhodnutí, které je vyloučeno ze soudního přezkumu.

[4] Proti posledně zmíněnému usnesení městského soudu podala stěžovatelka kasační stížnost z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[5] Stěžovatelka namítla, že městský soud se žalobou měl zabývat a její odmítnutí nebylo na místě. Ačkoliv kolaudační souhlas ze dne 13. 12. 2016 zasahuje do práv stěžovatelky, nejsou proti němu přípustné žádné řádné opravné prostředky. Vlastník dodatečně povolené rekonstruované bytové jednotky jím získal práva, která předtím neměl, a stěžovatelka by byla nucena uvedený stav respektovat, aniž by se mohla vyjádřit, přestože provedená rekonstrukce je vadná a ohrožuje její zdraví a bytovou jednotku v jejím vlastnictví. Žalovanému přitom bylo známo, že se stěžovatelka o daný případ zajímá a cítí se být dotčena na svých právech. Žalovaný měl tedy postupovat podle § 122 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v relevantním znění (dále jen „stavební zákon"), kolaudační souhlas nevydat a užívání předmětné bytové jednotky zakázat. Občanskoprávní ochrana zde nemůže být účinná. Stěžovatelka konstatovala, že jí městský soud odepřel právo na soudní ochranu.

[6] Stěžovatelka Nejvyššímu správnímu soudu navrhla, aby usnesení městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[7] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[8] Stěžovatelka se kasační stížností podanou v zákonem stanovené dvoutýdenní lhůtě (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) domáhá přezkoumání rozhodnutí městského soudu, které vzešlo z řízení, jehož byla účastnicí (§ 102 s. ř. s.), kasační stížnost splňuje veškeré náležitosti (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a stěžovatelka je zastoupena advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[9] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení městského soudu vázán rozsahem a důvody, které uplatňovala stěžovatelka v kasační stížnosti. Dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

[10] V nyní projednávané věci není sporu o tom, že stěžovatelka podala v souladu s § 65 s. ř. s. žalobu proti dodatečnému stavebnímu povolení, kterou následně rozšířila o žalobu, jíž dále napadá kolaudační souhlas. Z obsahu podání - rozšíření žaloby podaného u městského soudu dne 26. 9. 2017 je zřejmé, že stěžovatelka rovněž ve vztahu ke kolaudačnímu souhlasu ze dne 13. 12. 2016 uplatnila žalobní typ podle § 65 s. ř. s.

[11] Právní povahou kolaudačního souhlasu a možností soudní obrany proti němu se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 18. 9. 2012, č. j. 2 As 86/2010 - 76, publ. pod č. 2725/2013 Sb. NSS, v němž konstatoval, že souhlasy podle stavebního zákona (vč. kolaudačního souhlasu) nejsou vydávány v rámci správního řízení; správní orgán při jejich vydávání postupuje nikoliv dle části II. a III., ale podle části IV. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Rozšířený senát zdejšího soudu v citovaném usnesení dovodil, že souhlasy vydávané dle stavebního zákona, zejména dle jeho § 96, §

pokračování

106, § 122, § 127, které stavební úřad výslovně či mlčky činí k ohlášení či oznámení, jsou jinými úkony dle IV. části správního řádu. Tyto souhlasy nejsou rozhodnutími ve smyslu § 65 s. ř. s.; soudní ochrana práv třetích osob je zaručena žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu dle § 82 a násl. s. ř. s.

[12] Nelze přisvědčit argumentaci stěžovatelky, že se v projednávané věci nejednalo o kolaudační souhlas ke stavbě, která by vyžadovalo pouze ohlášení, ale stavbě, která byla povolena až dodatečným stavebním povolením; na povaze kolaudačního souhlasu uvedené ničeho nemění (srov. též § 122 odst. 1 stavebního zákona, podle něhož je kolaudační souhlas vydáván mj. právě u staveb, které nepochybně vyžadují stavební povolení – např. nemocnice, škola, nájemní bytový dům).

[13] Městský soud však pochybil, pokud bez dalšího přikročil k odmítnutí žaloby stěžovatelky jako nepřípustné ve smyslu § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Městský soud totiž zřejmě přehlédl závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015 – 160, dovodil: *„Nebo jednoduše žalobce označí za zásah mylně něco, co má všechny parametry správního rozhodnutí, osvědčení nebo opatření obecné povahy. V takovém případě soud stanoveným procesním postupem žalobce upozorní na nutnost úpravy žaloby a po odstranění zjištěného nedostatku žalobu projedná (jsou-li splněny další podmínky řízení, zejména včasnost jejího podání).“* Uvedené závěry platí obdobně také v tomto případě.

[14] Nejvyšší správní soud tedy konstatuje, že v projednávané věci stěžovatelka mylně označila za rozhodnutí správního orgánu kolaudační souhlas žalovaného ze dne 13. 12. 2016, v důsledku čehož také nesprávně podala žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s., ačkoli proti uvedenému kolaudačnímu souhlasu se měla bránit zásahovou žalobou podle § 82 a násl. s. ř. s., jak výše rozvedeno. Za této situace měl ovšem městský soud nejprve v souladu se závěry citovaného rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu stěžovatelku upozornit na nutnost úpravy žaloby. Městský soud tak neučinil a žalobu odmítl; tímto postupem stěžovatelku zkrátil na jejích procesních právech způsobem, který má bez dalšího za následek nezákonnost jeho usnesení o odmítnutí žaloby. Řízení před městským soudem je proto zatíženo vadou, která má za následek nezákonnost usnesení městského soudu o odmítnutí žaloby; k tomu musí kasační soud přihlédnout ve smyslu § 109 odst. 4 s. ř. s. z úřední povinnosti.

[15] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud napadené usnesení ve smyslu § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. V tomto dalším řízení je městský soud povinen se řídit závazným právním názorem Nejvyšší správního soudu; zejména stěžovatelku upozorní na nutnost úpravy žaloby, odstraní-li stěžovatelka tento nedostatek, bude se zabývat dalšími podmínkami řízení; budou-li splněny, žalobu projedná.

[16] V novém rozhodnutí v souladu s § 110 odst. 3 s. ř. s. městský soud rozhodne rovněž o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. května 2018

Mgr. Ondřej Mrákota
předseda senátu